

Wrocław, dnia 27.01.2020 r.

Ocena rozprawy doktorskiej:

Mgr Natalii Cybulskiej

„Ocena technik wspomagających oraz czynników prognostycznych dla rozwoju zarodka do stadium blastocysty oraz dla skuteczności procesu implantacji w procedurach zapłodnienia pozaustrojowego”

Przedstawiona do oceny rozprawa doktorska mgr Natalii Cybulskiej pt.: *„Ocena technik wspomagających oraz czynników prognostycznych dla rozwoju zarodka do stadium blastocysty oraz dla skuteczności procesu implantacji w procedurach zapłodnienia pozaustrojowego”* stanowi bardzo ciekawą pozycję w literaturze przedmiotu, mającą znamiona pracy nowatorskiej, wnoszącą cenny wkład w ustalaniu nowego spojrzenia na ocenę skuteczności procedury zapłodnienia pozaustrojowego.

Zgodnie z definicją Światowej Organizacji Zdrowia niepłodność to niemożność zajścia w ciążę, pomimo regularnego współżycia, przez okres dwunastu miesięcy.

Kłopoty z rozrodem ma na świecie około 10-15 procent par, toteż niezmiernie istotne jest, aby zaproponować im właściwy sposób leczenia a zapłodnienie pozaustrojowe jest dla nich niejednokrotnie ostatnią deską ratunku, gdyż stanowi najczęściej ostatni i najbardziej zaawansowany etap terapii w leczeniu niepłodności. Niezwykle ważne jest również, aby pomiędzy stronami tj. niepłodną parą oraz zespołem medycznym zajmującym się nią podczas procedury istniało pełne zrozumienie i współpraca. Spotykając się z pacjentami mającymi kłopoty z rozrodem i kierujących się do ośrodka zajmującego się zapłodnieniem pozaustrojowym zawsze odpowiadam, że nigdy nie ma gwarancji 100% pewności powodzenia procedury.

Niezmiernie ważne jest zatem aby na każdym etapie leczenia i procedur medycznych rozmawiać z pacjentem, na bieżąco wyjaśniając zawłości procedur medycznych oraz jasno mówić o prawdopodobieństwie powodzenia procedury w konkretnym przypadku.

Niebagatelną rolę stanowi fakt, iż z uwagi na brak refundacji procedury in vitro w Polsce, para ponosi wysokie koszty leczenia, toteż potrzebna jest wnikliwa analiza przypadku, aby nawet w przypadku niepowodzenia procedury obie strony miały świadomość, że w tym konkretnym przypadku wszystko zostało wykonane w sposób poprawny a niepowodzenie to

wypadkowa niedoskonałości samej procedury oraz warunków w jakich przyszło tę procedurę wykonywać.

Wywiad oraz badania dodatkowe są bardzo pomocne w rozmowie z pacjentem, jednak niebagatelną rolę dają tu informacje zbierane z laboratorium po pierwszym etapie procedury, tj. po pobraniu komórek jajowych, ich zapłodnieniu a następnie ich ocena przed podaniem do jamy macicy.

Praca doktorska napisana jest na 127 stronach, nienagannie edytorsko przygotowanego, wydruku komputerowego w układzie typowym. Zawiera 41 rycin oraz 10 tabel, które podnoszą walory pracy zarówno od strony edytorskiej, ale przede wszystkim merytorycznej.

Wstęp stanowi, syntetyczne kompendium niezbędnej wiedzy medycznej, nadający się do oddzielnej publikacji jako materiał edukacyjny.

Praca naukowa skonstruowana została precyzyjnie i przejrzysto bez zastrzeżeń. Materiał badawczy stanowiło poddanych analizie retrospektywnej 211 procedur zapłodnienia pozaustrojowego metodą ICSI oraz 234 zabiegi transferu kriokonserwowanych metodą witrifikacji zarodków. Kwalifikacja do obu grup została przeprowadzona bez zastrzeżeń i jakichkolwiek uwag.

Jasno i precyzyjnie zostały podane założenia badawcze, zakres danych klinicznych poddanych analizie.

Praca uzyskała zgodę Komisji Bioetycznej przy Państwowej Medycznej Wyższej Szkole Zawodowej w Opolu.

Sformułowano jeden zasadniczy cel pracy tj.: „wyznaczenie czynników prognostycznych, mających znamienny wpływ na rozwój zarodka do stadium blastocysty i na jego zdolność do implantacji oraz sprawdzenie wpływu wybranych technik wspomagających na skuteczność procedur zapłodnienia pozaustrojowego.”

Cel ten został następnie uszczegółowiony, tak aby można było dokładnie analizować skuteczność procedury zapłodnienia pozaustrojowego w oparciu o embriologiczną analizę komórek jajowych po ich pobraniu, poprzez ocenę od okresu zapłodnienia i stadium dwóch przedjądrzy, aż do etapu blastocysty.

Niezwykle istotny z punktu praktycznego jest ostatni punkt wymieniony w celach szczegółowych jakim jest „stworzenie schematu obrazującego wpływ istotnych statystycznie czynników prognostycznych lub metod wspomagających procedury zapłodnienia pozaustrojowego na rozwój zarodka i stopień implantacji, będący podstawą wizualizacji wykrytych zależności w konsultacjach z niepłodną parą”.

Właściwy dobór przypadków, wybranie z nich interesujących doktorantkę danych, a następnie ich właściwie przeprowadzona analiza statystyczna pozwoliły na otrzymanie wyników i wyciągnięcie wniosków, które ściśle odpowiadają postawionym celom pracy.

Szczególnie cenna jest rycina przedstawiająca w sposób graficzny wpływ czynników prognostycznych na rozwój zarodka i stopień implantacji.

Dyskusja została przeprowadzona w sposób jak najbardziej poprawny a doktorantka wykazała się doskonałym znawstwem tematu. Skonfrontowała w błyskotliwy sposób wyniki swoich badań z wynikami innych naukowców, biorąc pod uwagę najnowsze doniesienia ze światowego piśmiennictwa

Podsumowując, uważam, że praca Pani Mgr Natalii Cybulskiej pt.: *„Ocena technik wspomagających oraz czynników prognostycznych dla rozwoju zarodka do stadium blastocysty oraz dla skuteczności procesu implantacji w procedurach zapłodnienia pozaustrojowego”* i uzyskane wyniki a następnie wyciągnięte wnioski z przeprowadzonych badań stanowią cenny wkład w literaturę przedmiotu.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art.13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz.595 z późn.zm.) w związku z art. 179 1 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r. poz. 1669 z późn.zm.).

Wobec powyższego, mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie, wniosek o dopuszczenie doktorantki Mgr Natalii Cybulskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Ponadto ze względu na bardzo ciekawy temat pracy, jej znaczenie praktyczne oraz fakt, że jako Recenzent, nie znalazłem w powyższej Dysertacji żadnych merytorycznie negatywnych uwag, wnoszę o wyróżnienie powyższej pracy doktorskiej.

Dr hab. Tomasz Fuchs

II Katedra i Klinika Ginekologii i Położnictwa
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu